

PS LANDSFORENING
PÅRØRENDE TIL SPISEFORSTYRREDE

Lemvig, den 20.juni 2008

Offentliggørelse af rapporten

”Hvad sker der i familien, når en spiseforstyrrelse træder i karakter?”

v/PS LANDSFORENING, Pårørende til Spiseforstyrrede

www.pslandsforening.dk

Arrangementet startede meget utraditionelt med at sætte en gruppe af pårørende på ”live” med støtte af Kirsten Kallesøe, som er én af de meget erfarne grupeledere i PS.

Det gav et godt og realistisk billede af, den frustration, afmagt og smerte en familie må håndtere i hverdagen, og politikere og andre fremmødte fik et levende billede på de mange belastninger og den virkelighed som undersøgelsen afslører i en familie med en spiseforstyrret.

Undersøgelsen bygger på interview af 80 familier fordelt rundt i hele landet. Alle familier har kontakt til PS LANDSFORENING, hvor de har søgt rådgivning og/eller deltagelse i støttegrupper for pårørende til spiseforstyrrede. Der er således ikke nogen undersøgelse på, om deltagende familier er repræsentative i forhold til sygdommens sværhedsgrad.

Undersøgelsen peger på nogle udtalte og meget alvorlige belastninger:

- familien strides mere og føler distance og øget separation/skilsmiss
- forældre har væsentlig nedsat sociale aktiviteter/relationer
- i 9 ud af 10 tilfælde er moderen ustabil på arbejdsmarkedet (over 15% fravær)
- i 36 ud af de 80 familier bukker moderen under med depression eller stress
- søskende lider. I 76% af familierne har søskende flere enkelt sygedage med hovedpine og mavepine
- kun 18% føler de har fået en rimelig støtte/behandling fra det kommunale system
- 71 familier har selv betalt for noget behandling til den spiseforstyrrede, søskende og/eller sig selv, fordi de ikke har kunnet få det i sundhedssystemet
- 6 familier har selv for behandling af den spiseforstyrrede. Flere med døgnophold hvor den månedlige udgift er ca. 65.000 pr. mdr.

Undersøgelsen giver anledning til, at fokus skal rettes på:

- hvordan afhjælper vi pårørendes ustabilitet på arbejdsmarkedet
- hvordan sikre vi søskende en bedre trivsel
- øget åbenhed for at lade andre behandlere komme til, når den spiseforstyrrede gentagene gange modsætter sig behandling i det etablerede system
- øget samarbejde på tværs af faggrupper. Både privat og offentlige
- kommuner skal gå ind langt tidligere
- inddragelse af forældre ressourcer i det forebyggende arbejde

PS LANDSFORENING
PÅRØRENDE TIL SPISEFORSTYRREDE

Endelig er der også behov for opkvalificering/uddannelse, men her er der netop blevet bevilget 8 mio kr. over de næste 4 år, og det første uddannelseshold starter op til november 2008, så her er der allerede foretaget handling.

Der var en livlig paneldebat under arrangementet. I panelet sad:

Sophie Løhde, psykiatriordfører fra Venstre, medlem af Folketinget

Liselott Blixt, sundhedsordfører fra Dansk Folkeparti, medlem af Folketinget

Marianne Saxtoft, med i Kommunernes Landsforening i social- og sundhedsudvalget, og Radikal medlem i byrådet i Favhrskov

Anette Husum, sygeplejerske og souchef på Center for Spiseforstyrrelser i Århus

Kristian Rokkedal, ledende overlæge på Center for Spiseforstyrrelser i Århus

Efter at have overværet refleksionerne i støttegruppen og fokus på nogle udtræk fra undersøgelsen, havde paneldeltagerne en kort kommentar til det. Her er hvad de bl.a. sagde:

Marianne Saxtoft, medl. af Kommunernes Landsforening, Radikal byrådsmedlem i Favhrskov :

Jeg hæftede mig ved de dybe frustrationer, og at de pårørende bliver bærer af et stort ansvar. Jeg hører kassetækning og kastebold og tænker her må vi få lavet nogle aftaler mellem behandler systemet med forløbsplaner m.m., så der bliver den nødvendige koordinering.

Der er et problem med at løfte denne ungegruppe. Vi har samtidig et kæmpe problem med at få økonomien til at hænge sammen. Det er dog min opfattelse, at en øget koordinering, vil udløse en lang række besparelser og effektivisering.

Sophie Løhde, medlem af Folketinget, psykiatriordfører V:

Erklærede sig som nok Danmarks mest frustrerede politiker, når det gælder indsatsen for spiseforstyrrede. Pengene er der. De blev afsat i 2006. Men ingen ønsker at gøre brug af dem, fordi parterne hver især forsøger at fraskrive sig et ansvar. Sophie efterlyste en villighed til at bruge hinanden – både det private og det offentlige behandlingssystem. Hvorfor ikke anerkende hinandens styrker og få et tættere tillidsforhold.

Sophie var meget glad for rapporten, og synes det var en god måde den var kommet til på, idet PS har gavn af den store tillid de pårørende udviser foreningen, og derved kommer der mere dybe nogle ting frem, som måske ellers ikke var kommet frem.

Liselott Blixt, medlem af Folketinget, sundhedsordfører DF:

DF har i satspuljeforhandlinger bevidst valgt at prioritere midler til indsats for spiseforstyrrede. Vi må have en dialog på forebyggelsesarbejdet, og vi må se på tilbud med aflastning af familien, når de har brug for et pusterum.

Der er virkelig brug for at der bliver støttet op, i de meget svære situationer.

Rapporten kan indgå i de overvejelser og dialoger omkring den fremtidige forebyggelsesindsats, hvor Liselott Blixt efterlyste mere synlige forældre og fælles ansvar.

PS LANDSFORENING
PÅRØRENDE TIL SPISEFORSTYRREDE

Kristian Rokkedal, ledende overlæge på Center for Spiseforstyrrelser:

Rokkedal synes det var prisværdigt med en undersøgelse som denne. Resultatet var ikke overraskende. Synes det kunne være spændende om centret lavede en tilsvarende undersøgelse, så den blev mere repræsentativ.

Det var godt med gruppen, som illustrerede den smerte og fortvivlelse, som familien oplever.

Man har her valgt at vise ét bestemt billede – det viser ikke hele scenariet, og jeg gør opmærksom på, at der også findes andre billeder.

Jeg er nervøs for hurtige løsninger. I indsatsen for spiseforstyrrelser ER det lange seje træk, der skal til

Anette Husum, sygeplejerske og souschef på Center for Spiseforstyrrelser:

Jeg bliver rørt og bevæget af det jeg oplever her. Men jeg ved jo godt at det er sådan det er. Jeg bliver meget optaget af, hvordan vi kan blive bedre til dialog med forældre, der har deres datter/søn i behandling.

I PS har vi allerede en række ideer til det forebyggende arbejde. Men også når det gælder indsatsen i kommunerne, har PS ideer om at gå ind og skabe noget inspiration og samarbejde, som skal få kommunerne overbevist om, at det betaler sig, at de står ved deres ansvar her, og skrider ind på et langt tidligere tidspunkt, fortæller formand Erna Poulsen fra PS Landsforening.

Vi er slet ikke i tvivl om, at vi nok skal komme videre herfra, men det kræver et vist samarbejde.

Med de meldinger vi har hørt her i dag fra både Chritiansborg ved psykiatriordfører fra Venstre Sophie Løhde og sundhedsordfører Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti og fra Marianne Saxtoft fra Kommunernes Landsforening og radikal medlem af byrådet i Favhrskov, så er de grundlæggende tanker til stede, og det er første forudsætninger for at løfte en så stor opgave, som vi har i indsatsen for de spiseforstyrrede og deres familier.

Udpluk af udtalelser fra søskende i undersøgelsen:

”jeg kan se, at hun stille og rolig dag for dag tager livet af sig selv – en langsom død. Det er ikke til at holde ud”

”Jeg kan bedst beskrive det som om, der hele tiden sidder en kniv i mit hjerte, og når jeg ser på min søster, er det som om den bliver trukket frem og tilbage eller vredet rundt”

”min søsters psykolog vil have, at vi skal have familiemøder, hvor vi skal sige til hende, hvordan vi ser og oplever hende. Men jeg gider bare ikke mere af alt hendes pis. Det må hun selv om. Jeg vil ikke mere. Men det er også svært at tænke på, at jeg så kan være skyld i, at hun ikke bliver rask, for hvis det her nu ville hjælpe hende, så er det jo også dumt, at jeg ikke vil”

Med venlig hilsen

PS LANDSFORENING, Pårørende til Spiseforstyrrede

Erna Poulsen
Formand, Erna Poulsen